

POVESTEA ZILEI NAȚIONALE A ROMÂNIEI

Ziua națională a României, sau Ziua Unirii, este o sărbătoare publică anuală, care are loc pe 1 decembrie, pentru a sărbători unirea provinciilor române.

În această zi, în 1918, în timpul domniei regelui Ferdinand I, România formată din Moldova și Țara Românească la vremea aceea s-a unit cu Transilvania, Bucovina, Banat și zona Maramureșului.

Unirea a avut loc în Alba Iulia, unde declarația unificării a fost citită în timpul unui eveniment public, la care au luat parte peste 100.000 de români.

România de atunci includea de asemenea Republica Moldova (Basarabia), Banat și Bucovina, care

nu mai fac parte din România actuală. În 1918, o dată cu această unire, România aproape că și-a dublat teritoriul.

Mai târziu în 1940, România a pierdut Basarabia și Bucovina, după tratatul Molotov-Ribentrop, cele două regiuni fiind anexate Republicii Sovietice. Nordul Transilvaniei a fost dat Ungariei, în timp ce sudul Dobrogei (Badrilaterul) a fost dat Bulgariei.

1 decembrie este o zi liberă în țară, iar în capitală, București, este sărbătorită cu o paradă militară. Oriunde altundeva în țară, multe evenimente sunt organizate pentru comemorarea românilor care au murit în timpul Primului Război Mondial.